

Titel	Artiestenregeling van toepassing op cabaretiers
Nummer	33-34 / 1856
Trefwoorden	verklaring arbeidsrelatie, Inhoudingsplichtigenverklaring, gageverklaring
Belastingjaar/tijdvak	2008-2011
Brondocumenten	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 juni 2018, nrs. 16/01034 en 16/01035
Wetsartikelen	Wet LB 1964 - art. 5a, Wet LB 1964 - art. 8a, Wet LB 1964 - art. 35, Wet LB 1964 - art. 5b
Auteur	dr. D. Molenaar
Publicatiedatum	23-08-2018
NTFR	
Rubriek	Arbeid, loon en resultaat
ECLI	ECLI:NL:GHARL:2018:5857
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBGEL:2016:3588, (Gedeeltelijke) vernietiging en zelf afgedaan

Samenvatting

Belanghebbende, een stichting, heeft als doel 'het leveren van bijdrage aan de verbetering van de participatie, emancipatie, integratie, solidariteit en interculturalisatie van de gemeenschappen in Nederland middels het organiseren en ontwikkelen van activiteiten op het gebied van welzijn, maatschappij, kunst en cultuur'. De belangrijkste activiteit van belanghebbende is het jaarlijks in de maand december organiseren van de Nederlandse kampioenschappen Turks volksdansen. Tijdens deze kampioenschappen zijn er korte cabaretvoorstellingen. De inspecteur heeft aan belanghebbende over de tijdvakken 1 januari 2008 tot en met 31 december 2010 en 1 januari 2011 tot en met 31 december 2011 naheffingsaanslagen loonheffingen opgelegd in verband met aan diverse personen uitbetaalde bedragen. In 2009 heeft D opgetreden als cabaretier. D beschikte voor dat jaar over een VAR-wuo. Op grond van art. 5a, lid 1, onderdeel a, Wet LB 1964 wordt niet als artiest aangemerkt degene die in Nederland woont en die beschikt over een VAR-wuo. Het hof is van oordeel dat nu gesteld noch gebleken is dat in 2009 een ander dan D heeft opgetreden als artiest en de inspecteur het gehele bedrag dat in de administratie is opgenomen als uitgaaf aan artiesten heeft aangemerkt als loon, de naheffingsaanslag ten onrechte is opgelegd voor zover deze betrekking heeft op in 2009 betaald loon. Belanghebbende stelt dat de cabaretoptredens in 2008, 2010 en 2011 werden verzorgd door E, die bij wijze van liefhebberij optrad. Per optreden kreeg hij een vergoeding van € 500 en vrijkaartjes ter waarde van € 110. Belanghebbende beroept zich op de vrijwilligersregeling van art. 2, lid 6, Wet LB 1964. Het hof is van oordeel dat de vrijwilligersregeling niet van toepassing is omdat de grens van € 150 per maand is overschreden. De stelling van belanghebbende dat ten onrechte het anoniementarief is toegepast omdat inmiddels vaststaat aan wie de vergoeding is betaald en de identiteitsbewijzen zijn overgelegd, wordt door het hof verworpen. Ten tijde van de betaling van de gage had belanghebbende niet voldaan aan de verplichtingen van art. 35e Wet LB 1964, zodat het anoniementarief terecht is toegepast. Ook de stelling van belanghebbende dat het op de weg van de inspecteur ligt om na te gaan of E de vergoeding in de aangifte IB/PVV heeft aangegeven, wordt door het hof verworpen. De last de daarvoor benodigde feiten te stellen en, bij betwisting, aannemelijk te maken rust op degene die zich daarop beroept, en dat is in dit geval belanghebbende. Belanghebbende heeft volgens het hof lichtvaardig gehandeld door zonder nader onderzoek aan te nemen dat de betalingen aan de cabaretiers niet zijn onderworpen aan loonheffing. Weliswaar is sprake van slordigheid en onachtzaamheid van belanghebbende, maar is dat niet zo ernstig dat sprake is van grove schuld in de zin van in laakbaarheid aan opzet grenzende onachtzaamheid. Het hof is daarom van oordeel dat de rechtbank terecht de vergrijpboetes heeft vernietigd.

(Hoger beroep gegrond.)

Commentaar

De giftigheid van de artiestenregeling (AR) voor de loonheffingen (LH) doet zich hier weer eens voelen. Het is een gemene regeling als je fiscaal niet onderlegd bent, want als organisator word je verantwoordelijk voor de loonheffing van artiesten die voor je optreden, ook al is het duidelijk dat zij geen werknemers zijn. Als je het niet goed doet, wordt alles belast en al snel gebruteerd tegen het anoniementarief omdat je niet de gegevens voor de loonheffingen bewaard hebt. En dan gaat het hard; in deze zaak was de naheffing 131% van de bedragen die aan de artiest betaald waren.

Hof Arnhem-Leeuwarden bevestigt in hoger beroep de eerdere uitspraak van Rechtbank Gelderland van 5 juli 2016, nrs. 15/3280 en 15/3282, NTFR 2016/1953. Eerlijk gezegd was de culturele stichting op basis van de feiten kansloos; er had meer gedaan moeten worden om de schade te beperken. Zoals bewijzen dat de artiest de ontvangen bedragen ook echt voor de inkomstenbelasting (IB) had aangegeven, waardoor naheffing van loonbelasting (LB) niet meer mogelijk was geweest. En als de bedragen niet zouden zijn aangegeven, dan de LB op de artiest verhalen, waarna die met kostenaf trek in de IB-aangifte de LB (deels) zou kunnen terugkrijgen. De vrijwilligersregeling ging de culturele stichting niet helpen.

Een organisator kan de volgende uitzonderingen op de artiestenregeling (AR) gebruiken:

- inhoudingsplichtigenverklaring (IPV) van de artiest, zijn managementbureau of een ander aan wie de gage wordt betaald (art. 8a, lid 3, Wet LB 1964);
- eigen verklaring of goedgekeurde modelovereenkomst waarmee de artiest verklaart geen gebruik te willen maken van de AR (art. 3bis Uitv.besl. LB 1965). Dit heeft op 1 mei 2016 de VAR-wuo vervangen;
- kleinevergoedingsregeling (KVR) van maximaal € 163 per artiest per optreden (art. 35, lid 4, Wet LB 1964). Deze KVR moet ten tijde van het optreden worden ingevuld op een gageverklaring samen met de persoonlijke gegevens. Hierbij geldt ook de identificatieplicht;
- buitenlandse artiesten afkomstig uit een land waarmee Nederland een belastingverdrag heeft (art. 5a en 5b Wet LB 1964). Buitenlandse solisten moeten hiervoor een verklaring over hun woonadres afgeven, buitenlandse gezelschappen kunnen het bewijs leveren met de paspoorten van het merendeel van de leden van het gezelschap waaruit blijkt dat zij uit een verdragsland komen (art. 2.1 Uitv.reg. LB 2011).

Als geen van de uitzonderingen aanwezig is, moet er verloond worden volgens de AR. Dan geldt de identificatieplicht en moeten de persoonlijke gegevens op een gageverklaring worden ingevuld, ten tijde van het optreden (art. 35 e.v. Wet LB 1964).

Interessant in deze uitspraak is nog dat het hof het lichtvaardig vindt dat de stichting de AR niet had toegepast, maar niet zo erg dat een boete mag worden opgelegd. Daarmee toont het toch wel enig begrip dat de stichting niet van het bestaan van die vreemde AR wist.

[1]Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de vakgroep Fiscaal Recht Erasmus Universiteit Rotterdam.

Datum: 24-8-2018

Bron: <http://www.ndfr.nl/NTFR/Details/NTFR2018-1856>

Copyright - Sdu - Alle rechten voorbehouden.